



השבת של רבי נחמן מברסלב

שוב להגיד ולשיר ג נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

בוקר ויודע ה' את אשר לו ...

[אוצר הידאה - מחלוקת, כ"א]

עיקר התגברות הרשעים, שהם החולקים והמונעים מלהתקרב אל הקדושה, הוא רק ביוםם ושעתם, בבחינת רשע שהשעה משחקת לו. ועל כן כשוראין הנרדפים התפצים בהאמת שהחולקים מתגברים עליהם ביותר, צריכין רק להתפלל לה' יתברך ולצפות לישועת ה', בבחינת **דום לה' והתחולל לו**, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: השכם והערב עליהם לבית המדרש, וכמו שכתוב: **אך לאלקים דומי נפשי וכו'**, כי צריכין לבטוח בה' ובישועתו, ואף על פי שרואים שהם מתגברים ביותר, צריכין להמתין ולהמתין עד אשר יבוא יומם, וכמו שכתוב: **זמם רשע לצדיק וכו' כי ראה כי יבא יומו**, כי בודאי יבוא יומו של החולק, שיפול באין תקומה, **כי לא יטוש ה' ולא יעזוב את האמת בעבור החולק**.

וזה בחינת מה שאמר משה במחלוקת קרח: **בוקר ויודע ה' את אשר לו**, כי בכל יום ויום מתגבר האמת על השקר, וזה עיקר חידוש מעשה בראשית שבכל יום (עייני אמת אות כ'), ועל כן בכל יום בבוקר בעת זריחת האור, שנמשך מהארת האמת שמאיר מחדש בכל יום, נמשך על ידי זה בחינת מפלת הרשעים, כי עיקר מפלת הרשעים הוא על ידי האמת.

וזה בחינת: **לבקרים אצמית כל רשעי ארץ**. ואף על פי שרואים שעוברים כמה ימים ועדיין אין להם מפלה, אף על פי כן צריכין להאמין שבכל יום נמשך עליהם ברוחניות מפלה מן השמים, כפי הברור האמת שבכל יום, ובודאי יבוא יומם שיפלו מפלה שלמה באין תקומה, באתגליא גם כן. ועל ידי זה היתה מפלת סנחריב והמן וכל הרשעים, כמבואר בפנים.

ואהרן מה הוא ...

[אוצר הידאה - מחלוקת, כ"א]

כל המחלוקת שעל הצדיקי אמת הם מבחינת שלא כסדר, שרוצים החולקים להפוך האמת מסדרו האמתי, ואומרים על הצדיק סברות הפוכות מן האמת לאמתו. ועל כן, התיקון לזה הוא לבטל עצמו באמת לה' יתברך בחינת **מה**, ועל ידי זה נכלל הכל בבחינת כסדר, ונתבטל בחינת שלא כסדר, ועל ידי זה יתבטלו ויפלו כל השונאים והחולקים, שיינקתם מבחינת שלא כסדר.

ועל כן, משה רבנו, עליו השלום, בעת שהיה מחלוקת עליו ועל אהרן, אמר **ונחננו מה**, וכן: **ואהרן מה הוא** וכו', היינו בחינת ביטול הנ"ל, שזה עיקר התיקון (הלכות עדות, הלכה ה', אות ה').

עצות

[לקוטי עצות - נגינה, י"א]

הנגונים של יללה ועצבות שמזמרים הרשעים, על פי רוב הם מזיקים להעולם מאד, כי דרך העולם למשוך אחריהם על ידי זה. וכשהצדיקים מזמרים אותם בשבת, הם מעלין ומתקנין אותם.

נגון וכלי שיר, יש להם כח גדול להמשיך את האדם לה' יתברך. על כן, טוב לאדם להרגיל את עצמו להחיות את עצמו בכל פעם על ידי איזה נגון, לשמח את נפשו ולדבק את עצמו לה' יתברך על ידי זה, בפרט בשבת ויום טוב וחתונה של מצוה.

תפילה

[לקוטי תפילות א' - תפילה קל"ח]

רבונו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו שלא נהיה נמשכים כלל אחרי נגונים של יללה ועצבות שמזמרין הרשעים ברוב העתים, שדרך העולם להמשיך אחריהן מאד. רחם עלינו ושמרנו והצילנו מהם, כי אתה יודע כמה וכמה קלקולים ופגמים הם גורמים על ידי אלו הנגונים שלהם, וכמה הם מזיקים לישראל הכשרים רחמנא ליצלן, רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים האמתיים, והיה בעזרנו ושמרנו בכל עת שנוכה להנצל מהם.

זכנו לשמוח נפשנו תמיד, בקדושה ובטהרה, בנגונים וזמירות של שמחה הממשיכים את הלב אליך ולעבודתך ולתורתך ולצדיקיך באמת, ועזרנו בכח הצדיקים האמתיים, שנוכה להעלות כל אלו הנגונים של הרשעים, על ידי קדושת שבת, שתתן לנו כח להעלותם ולהפכם לשמחה כשנוזמר אותם בשבת קודש, וזכות השבת קודש יגן עלינו, שלא יהיה להם שום כח להמשיך עצבות ויגון ואנחה, חס ושלום, רק אדרבא נוכח לבררם ולהעלותם ולהפכם מיגון ואנחה לששון ולשמחה.

ונתקרב אליך ונהיה נמשכים אחריך, ונשיש כגיבור לרוץ אורח לילך בדרכיך ולעסוק בתורתך ולקיים מצוותיך, ולהתדבק ולהתקשר אליך ולצדיקיך האמתיים באמת ובאמונה, בקשר אמיץ וחזק, לעולמי עד ולנצח נצחים.

סיפור

[חיי מוהר"ן, פ"ה]

(אמר המעתיק) שמעתי איך נתגלגל הדבר שזכינו ברחמיו הגדולים שנמסר לנו הספר הקדוש, הוא ספר המיזות הזה מרבינו ז"ל. כי נתגלגל הזכות הזה על ידי זכאי הוא הרב רבי דב חייילים ז"ל, ובאמת היה איש זכאי, לאשר שמעתי שנתקרב לרבינו ז"ל במסירות נפש ממש.

כי הרב הנ"ל היה משמש בכתר הרבנות זמן הרבה בעיר לאדיזשין ברוסיה, ובזמן הזה, היה כבר מקורב לרבינו ז"ל, ופתאום נתלהב לבו מאד לעזוב את המשרה של הרבנות ולתקוע אהלו באהלו של תורה של רבינו ז"ל בברסלב, ותכף עשה מעשה, ועשה כרוז בבית הכנסת של עירו שהוא עוזב את הרבנות ושם דרכו עם כל בני ביתו לעיר ברסלב, אשר שם משכן כבוד רבינו ז"ל, ושם מצא מרגוע לנפשו שזכה לראות את רבינו ז"ל בכל יום.

וגם היה דרכו בכל יום, לילך לרבינו ז"ל ולספר לפניו ספורי מעשיות וחדושי תורה שנמצא באיזה ספרים מקדמונים, ולפעמים הגביה רבינו ידו הקדושה, ואמר על איזה חדושי תורה ששמע מהרב הנ"ל, שהוא באמת רוח הקודש, והיה זאת להרב הנ"ל למשיבת נפש, לידע איזה דבורי תורה הם רוח הקודש, ורבינו ז"ל כוון בזה מה שכוון כדרכו בקודש.

ופעם אחת, ספר הרב רבי דב הנ"ל לפני רבינו ז"ל, מעשה מראש ישיבה אחד שהשיא את בתו לבחור אחד מהישיבה שהיה למדן מופלג, ועסק יום ולילה בתורה. ובלילה היה לומד בבית המדרש, והתחיל לבוא אליו מגיד מן השמים והיה לומד עמו בכל

לילה; אך זה המגיד היה מן הסטרא אחרא, ולא היה מן הקדושה (כי מסתמא נכשל באיזה דבר אשר על ידי זה היה כח להסטרא אחרא להתאחו בו).

והאברך הזה לא גילה זאת לשום אדם, ולא ידע שהמגיד הוא מן הסטרא אחרא. פעם אחת, התחיל המגיד הנ"ל לפתות אותו שיבוא אל אשתו בימי נידתה, והוכיח לו כי מן השמים הוא, ועל ידי זה תתעבר אשתו עם נשמת משית. והאברך האמין לו והתחיל לדבר עם אשתו שתשמע אליו לזה, ואמר לה כי בא אליו מגיד מן השמים וצוה עליו שיעשה כן, כי מן השמים הוא זה.

אך אשתו היתה יראת שמים מאד, ואמרה לו שתשאל מקודם את אביה, ועשתה כן ותספר לאביה זאת, ונבהל מאד אביה מזה, כי הבין תיכף שהמגיד הוא מן הסטרא אחרא.

ויקרא תיכף לחתנו ויאמר אליו: **תדע שזה המגיד הוא מן הסטרא אחרא והסימן הוא כי אצל מגיד דקדושה נרשמים כל א"ב על מצחו והאותיות של שם הויה ברוך הוא מאירים על מצחו, ואצל מגיד מן הסטרא אחרא נרשמים גם כן אותיות הא"ב על מצחו, אך האותיות של שם הויה אינם מאירים, וכשיבוא אליך המגיד ותראה כי האותיות של שם הויה ברוך הוא אינם מאירים על מצחו, תדע שהוא מן הסטרא אחרא. ותזהר מאד לה שמר ממנו; ובטח ירצה להזיקך, על כן אני מוסר לך שמות וקמיעות, ואז לא יוכל להזיקך.**

ויהי בלילה, בא אליו המגיד. והאברך כשראה שאין מאירים אצלו האותיות של השם הויה ברוך הוא, ידע שהוא מן הסטרא אחרא, ועשה ככל אשר צוה עליו חותנו, ונצל ממנו.

ואדוננו מורנו ורבינו זצ"ל, כששמע המעשה הזאת, נתלהב מאד, ויאמר לרבי דב הנ"ל: **אבל אצלנו, ברוך ה', מאירים כל אותיות הא"ב!** ותיכף מסר אז לאנשיו ספר הא"ב שלו.

צדיק

(אוצר הידאה - צדיק - 1012)

לאו כל אדם זוכה להתתקן מיד, כי **יצר לב אדם רע מנערינו**, בפרט מאחר שכבר פגם וקלקל המדמה שלו הרבה קודם שבא אל הצדיק, וכל מה שעוסקין לתקנו מתגבר עליו הבעל דבר בהתגברות גדול מאד ביותר, כי **כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו**.

על כן, הרוצה לחוס על נפשו ולחשוב על תכליתו הנצחית באמת, צריך להיות חזק בדעתו מאד בהתחזקות עצום, לאחוז עצמו בהצדיק האמת הזה העוסק בתקון נפשו, ולחפש ולבקש אחר עמקות אמתת עצותיו הקדושות ודרכיו האמתיים והתמימים, כל ימי חייו, ולקיים **אחזתיו ולא ארפנו** וכו', כי הרבה הרבה צריך לעבור על כל אחד ואחד, עד שיזכה לתקון נפשו בשלמות.

חיי מוהר"ן

(שלא להתעקש על שום דבר... תל"ג)

מעניין ההוסט [שיעול], שהיה רוצה להעלות לחה בשעת ההוסט, ולא היה יכול, ולא הכריח עצמו לזה הרבה. אחר כך, לאיזה שעה קלה, העלה הלחה מאליו בנקל, ואנכי עמדתי לפניו. ענה ואמר אלי: **אפילו מזאת יכולין לדאות שאי אפשר להכריח עצמו הרבה על שום דבר. כי הלא בתחילה לא יכלתי להעלות הלחה, אבל הייתי שוקט ונח ולא הכרחתי**

אחים יקרים

" אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס "

תרמו נא למען קיום העלון

בכל סניפי הדואר
ח-ן 7-2255-89

עצמי להעלות דייקא, ואחר כך עלתה מאליה.

ורמו לי, בתנועותיו הקדושות, שכמו כן הוא בכל דבר שאין צריכין לעמוד על שום דבר שיהיה דייקא כן כמו שרוצה, אף על פי שרוצה דבר שבקדושה באמת. רק אם יכול לעשות תכף ומיד מה טוב לעשות דייקא תכף, כי דבר שבקדושה אסור לדחות אפילו רגע אחת, רק לזרו עצמו לעשות בזריזות גדול תכף ומיד דייקא. אך אם אף על פי כן לא יכול לעשות תכף, אל יבהלוהו רעיוני וישקט וינח ויצפה לישועות ד', ויתלה עיניו למרום אולי יזכה לזה. ועל פי רוב, יעזרהו ה' יתברך, אחר כך, לגמור בנקל מה שרוצה. ויש בעניין זה שיחות קדושות הרבה, אך אי אפשר

לבאר זאת בכתב היטב.

אכילה

(אוצר הידאה - אכילה - 1019)

על ידי מתנות כהונה, שנותנין מכל בהמה לכהן (היינו זרוע ולחיים וקבה), על ידי זה מקשרין ומעלין את הבהמה, שהוא בחינת מדמה, שמשם נמשכין כל האהבות הנפולות, לבחינת אהבה דקדושה, שהוא בחינת כהן.

מכתב

(אבי הנחל ב' - מכתב ער"ב-דע"ד)

על ידי התגלות שם הצדיק במילים וספריו הקדושים שהם נגלים ומחזקים האמונה הקדושה, נתבטל ממילא הכפירות והאפיקורסות של ספרי האפיקורסים, הרעים והטמאים במילים.

כל ימות השנה, צריכים להכין את עצמו על ראש השנה, שהוא יום הדין... כתיבי ידך החזקה יקר לי מזהב ומפז כי אהבתנו ...

לבי ובשרי מר ש. אפרתי, שהשקיע כל כחו לדבק עצמו בהצדיק האמת, שיש לו כח לירד למטה למטה, לעמקי עמקי עמקים, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הרע הנאחז אפילו בהמינים וכופרים גמורים שיצאו מכלל קדושת ישראל לגמרי, ומחפש ומלקט ומקבץ כל הנקודות טובות שיש בהם, ומחזק ומעורר אותם, שאיך שהם ובמקום שהם, אף על פי כן עדיין יחפשו ויבקשו את ה', עד אשר בכח זה מעלה אותם משמד לרצון, אל הקדושה; ומהפך להם עוצם הירידה לתכלית העליה.

שש אנכי בשמחה עצומה עד בלי קץ, בכל הדיבורים הקדושים שכתבת. בראותי כתב ידך ואת תבערת לבך אל האמת. אשריך שזכית לשבר המניעות ועיכובים, וכתבת לי והודעתני מספר הטלפון ...

ומה שראיתי עוצם תבערת לבך אל האמת, שזכה לדבק עצמו בהצדיק האמת שיש לו כח לירד למטה למטה, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הרע הנאחז שם, ולהעלותם אל הקדושה העליונה; **אשרינו מה טוב**

חלקינו, יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח ברכה וחיים ושלוש עד העולם, בשמחה בנחת רוח ושמחה עצומה, עד בלי קץ.

קיבלתי אגרתך, היקר לי מכל הון, המלא דיבורם קדושים ודברי ידידות ואהבה אמתית, ואקוה כי בקרוב נזכה להתראות, בשמחה, **בשבת אחים גם יחד**, לקבל דין מן דין [זה מזה]... קיבלתי דיבוריך הקדושים בידידות ואהבה חזקה, אהבה אמתית ...

עלונים:

067-587032

056-741701

02-5829086

מכתבים:

ת.ד. 27100 ירושלים

שידוכי מצוה:

056-870043 (10:00-20:00)

הנהגת אגרות